

Un descobriment històric

(Àgueda Ripoll Palomino. 1r Premi, Segona Categoria)

Un dissabte d'estiu que feia molt de sol, tots es amics de Tàrbena varen decidir eixir a jugar, perquè no sabien què fer a casa. Varen quedar que dugueren tots un entrepà per quedar-se a dinar i per estar tota la vesprada.

Quan van aplegar tots a la plaça, van decidir on anaven. Alguns varen dir que anaren a la platja, altres a sa muntanya, i es que faltaven varen dir a alguna cova. Es varen decidir per anar a alguna cova: no sabien si anar a sa coveta de ses Lletres o a sa cova de Dalt.

La majoria des amics varen dir que anaren a sa coveta de ses Lletres. Ningú sabia on estava sa cova, així li ho van preguntar as pares i mares. Es pares varen dir que era molt perillós. Però ells no es van rendir i volien pujar per vore si hi havia alguna cosa curiosa. Varen mompendre anar a sa cova de ses Lletres.

Per anar hi havia que pujar una costera molt empinada. Estava tot ple d'herbes seques i pedres grans i menudes. Com varen vore que tardaven tant, varen decidir parar a dinar, varen vore un arbre soberg que feia molta ombra, i varen decidir parar allà a dinar.

Alguns estaven tan cansats que els varen dir as seus amics que ni feia falta que pujaren a sa cova, que no la trobarien. Però es altres no es van rendir i varen dir que si ells no volien pujar que baixaren, però que si havia algun tresor que no els donarien res.

Quan varen acabar de dinar, varen seguir es camí. Encara els faltava un bon tros de camí, però varen seguir, i no trobaven sa cova. Es varen posar a jugar i en Jordi es va tirar per un runar, els va dir que baixaren, que els mostraria una cosa que crevia que era sa cova, i tots es varen esgolar cap avall, pes runar. Varen vore que sí que era sa cova, aleshores varen decidir entrar.

Per entrar s'havia de baixar per alamon de pedres grans i era molt difícil. El que varen fer domés varen arribar va ser desinfectar totes ses ferides: com en Leo duia gel hidroalcohòlic, es varen desinfectar a tots es que s'havien fet mal. Quan varen acabar, la Maria va decidir que es separaren en grups i buscaren per tota sa coveta si trobaven alguna cosa curiosa.

Sa cova tenia diferents apartats, així que es varen separar en tres grups i varen decidir buscar què trobaven per allà dins. Sa coveta era alamon gran, així que varen tardar molt a recórrer-la tota.

En Leo va dir que havia vist uns símbols estranys que no sabia què eren. Tots varen anar a vore. Tots es varen quedar impressionats al vore aqueixos símbols, la Maria es va fixar que eren unes lletres de fa molts anys. Varen exclamar tots a la vegada: "Açò és un missatge misteriós. Hem de descobrir què posa!".

Estava fent-se de nit i havien de tornar a casa abans que es fera més fosc. Se'ls va ocórrer fer una foto a ses lletres i a sa seua casa buscaren alguna informació, i l'endemà tornarien a sa cova.

Varen quedar al dia següent, i varen tornar a pujar a sa coveta per vore quina informació havia trobat cada persona: en Leo tenia una aplicació que traduïa totes ses lletres en s'idioma que volies i també ses lletres del passat. Amb molta informació i molt de treball de trobar-ho tot van descobrir què posava:

«Som es xiquets des poble de Tàrbena. Fa molt d'anys es moros ens varen tirar d'aquest poble perquè deien que érem roïns; però això no és cert. Nosaltres vivíem en coves, i abans que ens tiraren vàrem decidir escriure aquest missatge. Perquè heu de saber que aquest poble és un poble ple de misteris i aventures, així que cuideu-lo molt i no deixeu que ni la gent ni vosaltres l'abandonen».

Es varen quedar tots impressionats al vore aqueix missatge, així que varen decidir dir-li-ho en es pares i mares. Es pares i mares varen dir que això era una cosa molt important i que era veritat, que això va passar fa molt de temps.

Varen decidir que dir-los-ho en es mestres d'història i que parlaren d'això a classe i descobriren moltes més coses sobre aqueix tema tan curiós i important. Es mestre es va dir que es separaren en grups i que feren un treball sobre això, posant es símbols, ses pintures que feien abans... I tots varen explicar molt bé què va passar en aqueix temps, i també què significaven totes aquelles lletres. Ho havien fet en cartolines. Aleshores varen decidir penjar-ho en es corredors d'escola, perquè tot el món poguera vore que sa història és important i totes ses curiositats.

Al final tots es mestres varen decidir de fer una excursió a sa coveta de ses Lletres per vore millor tots es símbols i per fer moltes activitats descobrint què signifiquen. A partir d'ara, tot el món sap què signifiquen ses pintures rupestres, la gent com vivia abans... És molt important, ja que sa historia és una cosa de ses més importants i, a més a més, molt curiosa i interessant.